

Abyrgdarblaðstjóri: **Jan Müller**
Fyrirskastjóri: **Krisjan Dahl**
Ljósmyndari: **Kalmar Lindenskov**

Bláblot: **Randi Jacobsen - Dagny Joensen - Tórfrið Smith - Hilmar Jan Hansen - Justinus Eldesgaard**

Útgevari: **P/Í Sosialurin**
Uppseting: **P/Í Sosialurin**
Prent: **P/Í Pressan 1981**

Bústaður: **Argjavegi 26 Argjum**
Telefon: **11820**

Postadr.: **Postsmoga 76 110 Tórshavn**
Telefax: **14720**

Tom men góð viðgerð

TAÐ tók fyra tímar viðgera fyrstu uppskotini, sum skulu seta skjótt á eina komandi oljuvinnu her á landi. Hóast talan er um eitt sera stórt og álvarsamt mál var viðgerðin heldur tom og bert fáir tingmenn tóku orðið. Nomið varð við bara rættiliga periferiskt við frágreiðingina frá Oljuráðleggingarnevndini.

NIDURSTØÐAN var tann, at flest allar flokkar á tingi taka undir við ynski landsstýrisins at byrja forkanningar undir Føroyum. Áhugavert var at merkja sær, at flokkar sjáldan hava verið so samdir um eitt mál, og tað má sigast at boða frá góðum. Tað var so eisini júst hetta, sum lögmaður eftirlýsti, nevniliga at oljuvinna er bert so stórt mál, at farast kann bert í gongd, um allar flokkar draga eina og somu línu.

EITT vónbrot var tað tó, at formaður sambandsflokksins var so negativur. Ein hevði ventað sær nakað annað og meira uppbyggjandi av formanninum í tí størsta andstøðuflokkinum, sum brúkti meginpartin av síni tíð til at koyra flokspolitikk upp í hetta stóra málið, sum nettup átti at ligið uttan fyri allan flokspolitikk. Hann nam serliga við trætuna um markið. Sjálvandi eigur tað at vera tosað um hetta málið, tá vit umrøða framtíðar oljumøguleikar okkara,

men tað var eftir okkara áskoðan skeivt at brúka - ella rættari misbrúka - oljudebattina til at draga fram samansetingina av nevndini, sum samráðist um markið.

SAMBANDSFORMAÐURIN hevur sjálvandi loyvi til at hava sambandskar meiningar í øllum málum, men tað skal vera eitt mark fyri hvussu sambandskur ein kann bliva. Eingin ivi er um, at danir eiga fólk, sum eru eignað til at leiða okkara samráðingar við bretar, men vit hava eisini góð fólk til hesa uppgávu, og tey eiga vit at brúka. Harafrat kemur at danir framvegis eru við í nevndini. Sambandsformaður tók so eisini fram ein rættiliga principiellari spurning, nevniliga, nær farið eigur at verða í gongd. Hann helt, at vit eiga einki at gera fyrr enn vit hava loyst trætuna um markið. Hetta er ein áhugaverdur spurningur, sum helst kom alt ov lítið ítøkiligt burtur úr. Her hugsa vit um fyrimunir og vansar við tí. Áhugavert kundi verið at vitað frá sambandsmanninum, um vit heldur ikki eiga at loyva seismiskum kanninum aðrastaðni við Føroyar, soleingi trætina við bretar ikki er loyst?

SAMBANDSFORMAÐURIN dróg so eisini spurningin um Acadian Searcher upp í málið. At hann gjørdi tað var í lagi, men motivið fyri at gera tað var tað, at hann skuldi vita, um hann kundi brúka tað málið í móti landsstýrinum. Í hesum sambandi varð eisini skrivningin í

Sosialinum nevnd og varð víst á, at blaðið hevði miskunnað Føroya fólk við skrivningini um hetta málið. Hetta er ikki beint. Vit hava tvørturímóti roynt at lýsa og loysa upp fyri einum máli, sum fáir upplýsingar hava verið tøkri um, og vit loyva okkum framvegis at ivast í, um allar upplýsingar í hesum máli eru komnir fram.

Undir orðaskiftinum á tingi varð ført fram, at málið um Acadian Searcher er avgreitt, og at endin á hesum máli varð tann, at eingi prógv hava verið um, at nakað skeivt er gjørt inni á føroyskum øki. Tá so skrivningin í m.a. okkara blað verður drigin inn í málið og tosað verður um, at vit miskunna Føroya fólk osfr. er bert at siga, at blaðið bara hevur endurgivið - orðarætt - tað, sum hægsti danski sjóverjumaður hevur sagt, nevniliga at útlenska skipið gjørdi kanningar inni á føroyskum øki. Hesum hevur sami ovasti enn ikki víst aftur og heldur ikki hava hvørki verjumaðaráðið ella uttanríkisráðgjafið beinleiðis víst aftur orðunum hjá sama danska sjóverjuovasta. Soleingi tað ikki er gjørt og soleingi danski ovastin onga almenna "nós" hevur fingið fyri at bera rangar upplýsingar til pressuna, mugu vit taka orð hansara fyri góða vøru framvegis. So tá andstøðu ella samgongupolitíkarar leggja Sosialin og føroysku pressuna undir at hava miskunnað nakran í hesum máli kunnu vit bert siga: skeiv adressa. Rætta adressan

er navngivna kelda okkara, ovastin á Marinustøðini. Vit skulu eisini minna á, at sami ovasti legði so stóran dent á lógarbrotið, at hann metti, at tað átti at vera tikið upp á hægsta politiska stigi. Hetta vóru hansara orð.

SPELL er tað, at júst hetta málið skal gerast kjarnin í einum orðaskifti um framtíð okkara á oljuøkinum. Tað er greitt, at hendingin hevur havt týðning og kundi fingið uppaftur størri týðning fyri ein part av oljuspurninginum, um málið endaði øðrvísi. Okkurt áhugavert kom annars fram undir orðaskiftinum. Qnkur tingmaður skjeyt upp at halda eina oljuráðstevnu í Føroyum fyri teimum mongu útlendingunum, sum hava áhuga fyri hesum økinum. Ein tingmaður helt, at betri hevði verið at sett øll tingfólkini aftur á skúlabonk til tess at kunna seg við hetta so stóra málið. Aðrir meintu, at vit eiga at hyggja eftir, hvussu grønlandingar gera í slíkum stórmáli.

HETTA var so fyrsta orðaskiftið um móguliga nýtslu av rævninum í undirgrundini. Og neyvan er seinasta orðið sagt heldur. Vit eiga at vera varin, soleiðis sum lögmaður eisini vísti á, men vit eiga eisini at bera so í bandi, at tey fólk, sum koma at arbeiða við hesum máli, eru fólk, ið eru væl kvalifiserað, hava royndir og ikki minst hava yvirblikkið, sum er neyðugt.

Smátíðindi av Parnassinum

Tað er ikki hvønn dag, at nakað nýtt og áhugavert kemur fram á Parnassinum á Hotel Hafnia, har Eystari

Landsrættur nú hevur viðgjørt Heygadrangsmálið eina viku av trimum. Fyri okkum, sum ikki

beinleiðis hava við nakað skipamál at gera, ljóðar nógv sum endurtøkur. So nógv fólk hava verið og

greitt frá, og so nógvir spurningar hava verið settir, at tey, sum hava áhuga fyri málinum, umsiðir munnu kenna gongdina í málinum, frá tí at Finnogi Christiansen í 1984 fór undir ætlanina at byggja nýtt skip, til alt fór í grús í 1989, tá Skála Skipasmiðja gjørdist trotabúgv.

Hesa vikuna eru teir fyra ákærdu avhoyrdir. Fyrst Finnogi Christiansen, síðan Óli Zachariassen, Kristin Rasmussen og so Magnus Petersen. Eingin varð avhoyrdur út í eitt. Árið 1988

varð goymt til seinast, tí tá vóru slíkar stórhendingar í málinum: Landsstýrið varð formliga kunnað um vantandi figgingina, skipasmiðjan segði sáttmálan upp, tað kom nýggjur stjóri á skipasmiðjuni, og nýggjur sáttmáli varð gjørdur millum reiðarið Heygar og skipasmiðjuna. Men árið eftir fór kortini alt fyri bakka.

Men okkurt smávegis kann kortini nevast av rættarfundinum mikudagin.

Einki fyrivarni

Tá byggilánið til Heygadrang skuldi undirskrivað í Danmark 11. november 1986, vóru tað Óli Zachariassen, skipasmiðjustjóri, og Kristoffur Thomassen, fulltrúi í landsstýrinum, sum fóru niður at skriva undir.

Sama dag váttaðu Føroya Banki og Fossbankin, at reiðarið Heygar hevði standandi á bók upphæddir, ið rúkku til ogninpenningin.

Tá Kristoffur Thomassen varð avhoyrdur sum vitni,

tá málið var fyri í Føroya Rætti, greiddi hann frá, at ávísir trupulleikar høvdu verið við at fáa hesar vátanir. Tá hann so skrivaði undir, hevði hann tikið tað fyrivarni, at undirskriftin var treytað av, at vátanirnar komu, segði Kristoffur Thomassen í Føroya Rætti. Hesum afturvísti Óli Zachariassen, tá hann varð avhoyrdur mikudagin. Har var einki fyrivarni tikið. Pappírini lógu fyri teimum, tá teir báðir komu á Hotel

Opera at undirskriva.

Sama morgun á hotellinum, har teir báðu báðir, hevði Kristoffur Thomassen tó sagt, at hann skuldi hava orð á Magnus Petersen, tí honum vantaði nokur pappír frá honum. Óli fekk ikki at vita, hvat hetta vóru fyri pappír, og Óli hevði so hjálpt fulltrúanum at fáa samband við Magnus Petersen. Meira visti hann ikki um tað.

